

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Biroul vamal Chișinău, în cadrul procesului de insolabilitate a societății cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 prin care a fost restituită fără examinare cererea introductivă depusă de creditorul Biroul vamal Chișinău, privind intentarea procesului de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”,

c o n s t a t ă

La 03 decembrie 2015 creditorul Biroul vamal Chișinău a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere introductivă de intentare a procesului de insolabilitate față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”.

În motivarea acțiunii a indicat că în rezultatul controlului audit post-vămuire, cu întocmirea Actului de audit post-vămuire nr. 09 din 13 septembrie 2011, efectuat la societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”, privind respectarea reglementărilor vamale asupra tranzacțiilor economice externe pentru perioada 2009-2010, în temeiul art. 181, art. 127¹³ Cod vamal, ordinului Serviciului Vamal nr. 169-O din 13 iunie 2011 și a ordinului de control nr. 07 din 14 martie 2011, au fost emise actele constatatoare nr. 304, 305 și 306 din 28 septembrie 2011 prin care a fost dispusă încasarea obligației vamale în sumă de 578 120,47 lei.

Totodată, menționează că în conformitate cu art. 129 alin. (2) Cod vamal, pentru fiecare zi de întârziere a plății drepturilor de import și de export se încasează o penalitate în mărimea stabilită de Codul fiscal. Calcularea majorării de întârziere și reflectarea acesteia în fișa de evidență a plătitorului vamal se efectuează lunar. Astfel, conform fișei personale a agentului economic societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”, suma totală spre plată constituie 759 759 lei.

La 14 noiembrie 2011, prin scrisoarea nr. 6035, actele constatatoare nr. 304, 305 și 306 din 28 septembrie 2011 au fost înaintate spre executare silită.

Susține că conform scrisorii nr.175-458R/13 din 20 martie 2014, emisă de executorul judecătoresc Maxim Romaliischi, pe parcursul derulării procedurii de executare a documentelor executorii întocmite de Biroul vamal Chișinău, au fost întreprinse mai multe măsuri de asigurare, fapt prin care s-a constatat lipsa de bunuri și mijloace bănești ce ar aparține cu drept de proprietate debitorului.

Mai indică creditorul Biroul vamal Chișinău că la 17 iunie 2014 a expediat în adresa debitorului societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini” notificările de rigoare care însă nu au fost reclamate, fapt ce a dus la publicarea în Monitorul Oficial al RM nr. 281-290 din 16 octombrie 2015 a notificării nr. 8381 din 25 septembrie 2015, prin care debitorului i-a fost adusă la cunoștință obligația de plată a creanței.

Menționează că, până în prezent careva acțiuni îndreptate spre stingerea datoriilor față de Biroul vamal Chișinău nu au fost întreprinse de către societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”, fapt ce demonstrează incapacitatea de plată a ultimei.

Prin urmare, consideră că în baza circumstanțelor expuse supra, sunt prezente temeiurile prevăzute de art. 10 al Legii insolvenței de intentare a procesului de insolvență față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”.

Solicită admiterea cererii, intentarea procesului de insolvență față de societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”, includerea Biroului vamal Chișinău în tabelul preliminar al creanțelor cu suma totală de 759 759 lei, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, cererea introductivă depusă de creditorul Biroul vamal Chișinău privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini” a fost restituită fără examinare, în temeiul art. 20 și art. 22 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

La 22 decembrie 2015, Biroul vamal Chișinău a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și dispunerea admiterii spre examinare a cererii introductive.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea încheierii contestate, indicând că instanța de insolvență nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, întru argumentarea poziției sale, remarcă că conform art. 127¹³ alin. (1) Cod vamal, actul constatator reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției obligației vamale, document spre executare obligatorie din momentul aprobării de către conducerea organului vamal și semnării lui de ambele părți.

Prin urmare, consideră că contrar art. 11 Cod de executare, instanța de insolvență nefondat a concluzionat că actele constatatoare nu se regăsesc

printre documentele executorii, or, legislatorul expres a prevăzut în Codul vamal actul constatator ca titlu executoriu.

Totodată, indică că la 14 noiembrie 2011, prin scrisoarea nr. 6035, actele constatatoare nr. 304, 305 și 306 din 28 septembrie 2011 au fost înaintate spre executare silită.

La fel, menționează recurentul că a expediat, în ordinea prevăzută la art. 19 al Legii insolabilității, în adresa debitorului societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini” notificările de rigoare care însă nu au fost reclamate, fapt ce a dus la publicarea în Monitorul Oficial al RM nr. 281-290 din 16 octombrie 2015 a notificării nr. 8381 din 25 septembrie 2015, prin care debitorului i-a fost adusă la cunoștință obligația de plată a creanței, iar în caz contrar își exprimă intenția de a depune cerere introductivă în instanța de insolabilitate privind recunoașterea insolabilității acestuia.

La 15 ianuarie 2016 în adresa intimatei societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini” a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de Biroul vamal Chișinău.

La recursul declarat nu au fost depuse referințe.

În conformitate cu art. 426 Codul de procedură civilă, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul.

Din materialele pricinii rezultă că, la 03 decembrie 2015 Biroul vamal Chișinău a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, în temeiul art. 20 și art. 22 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, a fost restituită fără examinare cererea introductivă depusă de creditorul Biroul vamal Chișinău privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini” din cauza încălcării prevederilor art. 20 din Legea insolabilității, și anume, creditorul nu a confirmat și nu a anexat decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea, executorie la acel moment, prevăzute pentru categoria respectivă de pricini.

La adoptarea soluției date, instanța de insolabilitate și-a fundamentat concluziile pe dispoziția art. 22 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care statuează că instanța de insolabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art. 20 (f.d. 25).

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu

recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit art. 20 din Legea enunțată, în cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice: a) denumirea/numele și prenumele creditorului și ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător; b) valoarea creanțelor creditorului, mărimea dobânzilor și a penalităților aferente; c) temeiul creanțelor și termenul executării lor; d) mențiuni despre alte probe ce confirmă creanța creditorului; e) propunerea candidaturii la funcția de administrator provizoriu pe perioada de observare a debitorului; f) alte date, considerate de creditor ca fiind necesare pentru examinarea cererii.

La cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolabilitate, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) **copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.**

Iar prin prisma art. 22 alin. (1) din aceeași Lege, instanța de insolabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art. 20.

Astfel, norma de drept citată nu prevede posibilitatea contestării cu recurs a încheierii instanței de insolabilitate de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolabilității și anume pe motivul neprezentării copiei de pe o hotărâre irevocabilă a instanței de judecată, a hotărârii arbitrale irevocabile, a hotărârii judecătorești irevocabile privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, legislația națională pertinentă nu reglementează o cale de atac ordinară împotriva încheierii instanței de insolabilitate de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolabilității, fapt care condiționează ne susceptibilitatea atacării în ordine de recurs a încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 prin care a fost restituită cererea introductivă depusă de Biroul vamal Chișinău.

Astfel, recursul declarat de Biroul vamal Chișinău împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 urmează a fi respins ca fiind declarat împotriva unui act judecătoresc nesusceptibil de a fi atacat în ordine de recurs.

La caz, sunt irelevante argumentele recurentului Biroul vamal Chișinău cu privire la ilegalitatea încheierii contestate, având în vedere că se solicită verificarea legalității unui act de dispoziție judecătoresc, care în virtutea legii nu se supune recursului.

Având în vedere prin prisma prevederilor art.8 alin.(1) din Legea

insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, este prevăzut expres actele de dispoziție ale instanței de insolvabilitate ce se supun contestării, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind greșită mențiunea instanței de insolvabilitate în încheierea recurată cu privire la posibilitatea contestării cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile, or mențiunea dată contravine legii, motiv din pentru care instanța de recurs găsește inoportun de a se expune în dispozitivul deciziei asupra menținerii încheierii contestate.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs accentuează că creditorul Biroul vamal Chișinău nu este lipsit de dreptul de a înainta din nou cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Kvitka Ukraini”, cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de 18-20 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 nu este susceptibilă recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Biroul vamal Chișinău, ca fiind depus împotriva unui act judecătoresc nesusceptibil de atac.

În conformitate cu art. 427 lit.a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Biroul vamal Chișinău, ca fiind depus împotriva unui act judecătoresc nesusceptibil de atac.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari